

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru completarea Legii
nr.53/2003 - Codul muncii și pentru reglementarea
unor măsuri de protecție socială**

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.53/2003 - Codul muncii și pentru reglementarea unor măsuri de protecție socială (b114 din 24.03.2020), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/1559/24.03.2020 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D269/25.03.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect completarea Legii nr.53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin introducerea lit. f) la art. 52 alin. (1) și a art. 53¹, precum și adoptarea unor măsuri de protecție socială.

Prin obiectul său de reglementare, proiectul de act normativ se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Având în vedere obiectul de reglementare, este necesară solicitarea avizului Consiliului Economic și Social.

3. Întrucât propunerea legislativă va avea implicații asupra bugetului de asigurărilor sociale de stat, este obligatorie solicitarea unei informări din partea Guvernului, în conformitate cu dispozițiile art.111 alin.(1) din Constituția României, republicată.

Totodată, sunt incidente prevederile art.15 alin.(1) din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la obligativitatea întocmirii unei fișe financiare, cu respectarea condițiilor prevăzute de art.21 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010, republicată.

4. Menționăm că Expunerea de motive nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art.31 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefăcându-se referire la impactul financiar asupra bugetului general consolidat și nici la insuficiențele reglementărilor recent adoptate și cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.30/2020.

5. La **art.I partea introductivă**, pentru o completă informare juridică, după numărul editorialului în care legea a fost republicată se va insera mențiunea „cu modificările și completările ulterioare”;

6. La **art.I pct.1**, pentru precizia normei, **partea dispozitivă** se va reda astfel:

„1. La articolul 52 **alineatul (1)**, după litera e) se introduce o nouă literă, **lit.f)**, cu următorul cuprins:”.

În textul preconizat pentru **art.52 alin.(1) lit.f)**, din considerente de ordin gramatical, înaintea sintagmei „stării de urgență” se va insera articolul posesiv genitival „a”, observație valabilă și pentru cazul similar de la **pct.2**, în textul propus pentru art.53¹.

7. La **partea dispozitivă a art.I pct.2**, sintagma „articolul 53¹” se va reda sub forma „**art.53¹**”.

8. În ceea ce privește soluțiile normative cuprinse la **art.I**, care vizează completarea Codului muncii, semnalăm că pentru perioada stării de urgență instituite prin Decretul Președintelui României nr.195/2020 *privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României* se instituie un paralelism legislativ cu prevederile art.XI din **Ordonanța de urgență a Guvernului nr.30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2**.

Precizăm că, potrivit art.XI alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.30/2020, „Pe perioada stării de urgență instituite prin Decretul nr.195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, pentru perioada suspendării temporare a contractului individual de muncă, din inițiativa angajatorului, potrivit **art.52**

alin.(1) lit.c) din Legea nr.53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a efectelor produse de coronavirusul SARS-CoV-2, indemnizațiile de care beneficiază salariații se stabilesc la 75% din salariul de bază corespunzător locului de muncă ocupat și se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, dar nu mai mult de 75% din câștigul salarial mediu brut prevăzut de Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2020 nr.6/2020.”

Se observă, așadar că situația vizată la art.I pct.1 din prezenta propunere este deja reglementată în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.30/2020, fiind considerată a se încadra în cazul prevăzut la art.52 lit.c) din Codul muncii.

De asemenea, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr.30/2020, indemnizația se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, iar cuantumul indemnizației este plafonat la cel mult 75% din câștigul salarial mediu brut prevăzut de Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2020 nr.6/2020, la pct.2 al art.I din proiect existând soluții diferite referitoare la aceste aspecte.

Totodată, la alin.(2)-(8) ale art.XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.30/2020 sunt reglementate și alte aspecte legate de suspendarea contractului de muncă pentru situația vizată de inițiatori, astfel: categoriile de salariați care pot beneficia de indemnizație, plata indemnizației pe baza unei declarații pe propria răspundere a angajatorului, regimul impozitări indemnizației și altele.

Prin urmare, având în vedere că prin intrarea în vigoare a prevederilor de la art.I din proiect vor fi modificate/abrogate implicit prevederile art.XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.30/2020, pentru evitarea confuziilor în aplicarea legii, precum și pentru alegerea celei mai potrivite soluții în contextul actual, este necesară reanalizarea textelor propuse la art.I. În acest sens, vor fi eliminate discrepanțele și vor fi acoperite lacunele, putând fi folosit ca text de plecare art.XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.30/2020.

Totodată, în aplicarea art.67 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în funcție de data intrării în vigoare a proiectului analizat, propunem ca acesta să conțină o normă referitoare la abrogarea art.XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.30/2020, întrucât ipoteza prevăzută în ordonanța de urgență se regăsește în reglementarea având caracter general preconizată prin completările aduse Codului muncii prin prezentul demers.

9. La **art.III alin.(1) și (2)**, pentru evitarea paralelismului legislativ și a unor soluții contradictorii, textele trebuie corelate cu prevederile art.XI alin.(4) -(8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.30/2020, urmând fie a se renunța la textul din proiect, fie a se păstra, dar cu consecința abrogării exprese a dispozițiilor citate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.30/2020.

Totodată, la **alin.(1)**, pentru rigoare normativă, cele două trimiteri la Legea nr.53/2003 se vor face sub forma „Legea nr.53/2003 – Codul muncii, **republicată**, cu modificările și completările ulterioare”, respectiv „Legea nr.53/2003, **republicată**, cu modificările și completările ulterioare”.

Referitor la soluția preconizată la **alin.(3)**, semnalăm că aceasta este insuficient conturată, generând dubii în interpretare, fiind necesară inserarea unei trimiteri la actul normativ care prevede stagiul de cotizare vizat. De asemenea, trebuie precizat și la stabilirea căror drepturi va fi luat în calcul respectivul stagiul: dreptul la pensie, dreptul la indemnizație de șomaj și indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă sau alte drepturi.

La **alin.(4)**, pentru precizia normei, este necesară introducerea unei trimiteri la literele vizate ale art.52 din Codul muncii, care prevăd ipotezele menționate în proiect.

Pe de altă parte, întrucât soluțiile cuprinse alin.(1) și alin.(4) se suprapun parțial, generând un paralelism legislativ, este necesară revederea ambelor texte și eventual, păstrarea unei singure norme.

Drept consecință, va fi revăzută și partea de debut a **art.IV**.

10. La **art.V alin.(1)**, pentru rigoare normativă, este necesar ca norma derogatorie să prevadă în mod expres dispoziția din Legea nr.76/2002, cu modificările și completările ulterioare, de la care se instituie regimul derogatoriu.

Totodată, întrucât și la alin.(6) al art.III este prevăzută derogarea de la prevederile aceleiași legi, pentru sistematizarea corectă a intervențiilor care vizează același act normativ, acestea ar trebui grupate într-un singur articol.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr.